

Prostři stůl

Radůza

1. Prostři stůl, lásko, já se domů vracím
bílej ubrus a na něm modrej steh
otvírej skříňku s malým strojčkem hracím
ať neslyšíš můj unavenej vzdech

2. Lásko má, už za oknem tě tuším
jako dřív vykládáš si pasiáns
Bože můj, ach, odpusť našim duším
pikovou dámou dneska budu já

R: Dlouho po cestě prašný
řemeny brašny
řezaly jak štěrky
vichry, mrazy, deště, vedra
a bolavá bedra
každej pes si na mě štěk

3. Prostři stůl, nakroj chleba rukou jistou
darem nesu ti pár vloček v kadeřích
kde jsi ty, tam dneska moje sny jsou
lásko má, už stojím ve dveřích

R: Dlouho po cestě prašný...

R: Dlouho po cestě prašný...

4. Lásko má, už sedím za tvým stolem
lampa kreslí stíny našich siluet
 pryč je strach se svou samotou a bolem
v kapse mám místo nože sílu let